

דף כג.

עין משפט א. אר"ח סימן תקיא פעיף ד
עיין לעיל דף כב: עין משפט א

עין משפט ב. אר"ח סימן תקיא פעיף ד
עיין לעיל דף כב: עין משפט א

עין משפט ג. אר"ח סימן תקיט פעיף ה

ה. הקמטים שעושות הנשים בזרועותיהן ובבתי שוקיהן אסור לעשותן ביו"ט, משום תיקון מנא.

אר"ח סימן תקמא פעיף ג

ג. ב. מותר למעך בגדי פשתן בידים אחר כביסתן כדי לרככך.

הגה: מותר להחליק הבגדים בגיהוץ כדרכן הואיל וזה צורך המועד.

עין משפט ד. אר"ח סימן תקכג פעיף א

א.ב. א. מסירין הזכוכים הנתלים בבהמה אע"פ שעושה חבורה ע"י זה, ואין מגרדין הבהמה במגרדת משום שמסירה שער פ.

ג. ועיין בסי' ש"ב סעיף ה' וכאן התיר בכל בגדי פשתן ואפי' כדי ללבנו. ודוקא לצורך המועד. מ"א ס"ק ד'. מ"ב אות ו'.

ו. ולא רק בידים אלא מותר גם לגלגל אותם בכלי המיוחד לכך. מ"ב אות ז'.

ס. ב"י בשם הסמ"ג ומ"ב אות ט', וה"ה דמותר לעשן הבגדים בחוה"מ בבשמים. כה"ח אות י"ב.

ע. ממשנה ביצה כ"ב, ואפי' ביד ואפי' עושה חבורה כיון שאין מתכוון לכך וזה לא הוי פסיק רישיה ומותר, לבוש.

וכתבו התוס' בשבת דף נ"ג ע"א לתירוץ אחד דדוקא ביו"ט אבל לא בשבת. כה"ח אות ג'.

פ. והיינו במגרדת של ברזל שזה פסיק רישא שמסירה שיער אע"פ שאינו מתכוון אסור. מ"ב אות ד'.

או"ח סימן תקד סעיף א

עין משפט ה.

א. דכין את התבלין ביו"ט כדרכן שאם ידוך אותם מבעוד יום יפוג טעמן^ז, אבל מלח אינו נידוך ביו"ט אלא א"כ בשינוי^ק כיון דאם היה שוחק אותו מערב יו"ט לא היה מפיג טעמו.

ב. אין שוחקין את הפלפלין ולא את החרדל בריחים שלהם משום דהוי כעובדין דחול^ר, אלא דך אותם במדוכה כמו כל תבלין.

הגה: מ"מ נוהגין לשנות קצת^ש במדוכת התבלינין, וכן ראוי להורות^ת.

או"ח סי שלז סעיף א

עין משפט ו.

א. כל דבר שאין מתכוין מותר ובלבד שלא יהיה פסיק רישיה^א, ע"כ גורר אדם מטה ושולחן וספסל בין גדולים^ב בין קטנים והוא שלא יתכוין

צ. ממשנה ביצה י"א וכב"ה וזהו דעת הרי"ף והרמב"ם בפ"ג, אבל לדעת התוס' גם פלפלין צריכין שינוי וזהו שכתב הרמ"א שנוהגים לשנות גם בהם קצת.

ק. אם זה מלח גסה, כ"כ רש"י והר"ן אבל במקומות שהמלח אינה גסה ואפשר להשתמש בה בלי כתישה אסור גם ע"י שינוי. כה"ח אות ז'. גם במלח שכבר נטחן ונעשה אח"כ גוש שאין בו טוחן אחר טוחן משום מראית העין יש לעשות בשינוי. כה"ח אות ח'.

ר. וה"ה קפה בריחים שלהם אסור משום עובדין דחול, אבל ע"י עכו"ם אפי' בריחים שלהם מותר רק שהעכו"ם יטחן בשינוי קצת. כה"ח אות י"ד-ט"ו.

ש. שמתוך כך יזכרו לא לדוך יותר ממה שצריך ליו"ט. מ"א ס"ק ד'. ובוה יוצאים דעת התוס' באות א' לעיל.

ת. בחידושי רע"א כתב אף לפי המנהג אין להחמיר בשום וא"צ בזה שינוי. כה"ח אות כ"ג.

א. שבת ק"ב. והלכה כר"ש ואפי' אם היה מתכוין היה עושה איסור תורה, בלא מתכוין מותר לר"ש.

ו. וההפרש שיש בין מלאכה שאינה צריכה לגופה לפסיק רישיה דלא ניחא ליה עיין בכה"ח בסי' רע"ח אות א' מיסוד ר' אברהם החסיד בשם אביו הרמב"ם.

ב. אבל גדולים מאוד אסור דהוי פסיק רישיה ואז אסור אפי' בקרקע שיש, ב"י בשם הרוקח וגם בחבית שאסור להטותה אם כבדה אפי' על קרקע שיש אסור. כה"ח אות ד'.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

לעשות חריץ.

א. ב. מותר להתיז מים על קרקע הבית^א, כיון שאינו מתכוין להשוות גומות אלא שלא יעלה אבק.

דף כג:

אור"ח סימן שלו פעיף א

עין משפט ד.

עין לעיל דף כג. עין משפט ו

אור"ח סימן תצז פעיף א

עין משפט ה.

א. אין צדין דגים מן בריכות^ד דגים, וכ"ש מן הנהרות.

הגה: אפי' במקום שאינם מחוסרים צידה^ה, כיון שהביכר רחב ונשמטים^ו.

אור"ח סימן תצז פעיף ב

עין משפט ו.

ב. דגים ועופות וחיה שהם מוקצה^ז אין משקים אותם ביו"ט, ואין נותנים לפניהם מזונות שמא יבא ליקח מהם^ח.

ועגלה של תינוק אפי' כבדה מאוד מותר כיון שאינה עושה חריץ אלא כובשת בקרקע. שם.

ג. ואפי' באינה מרוצפת, וכ"כ הב"י בשם סת"ה.

ד. ממשנה ביצה כ"ג, וטעם איסור צידה הגם שזה אוכל נפש, כיון שאפשר לצודו מבעוד יום ויניחנו במצודה במים ולא ימות שם ולמחר יטלנו משם, מרש"י. והתוס' כתבו הטעם דדמי לקצירה.

ה. כ"כ הב"ח ודלא כרמב"ם והשו"ע, ודעת האחרונים כהרמ"א להחמיר. כה"ח אות ד'.

ו. שהם מכוסים מן העין, לפ"ז אם המים צלולים מותר אם אין מחוסרין צידה, מ"א ס"ק א'. אבל דעת הא"ר גם במים צלולים אסור.

ז. אף שאינם מחוסרים צידה רק מוקצים כגון מיועדים לסחורה וכדומה.

ח. הגם שטילטולם אינו אלא מדרבנן וא"כ הוי גזירה לגזירה, מ"מ צ"ל דשמא יקח מהם זה חשש קרוב הוא וחוששין לו אע"פ שעיקר האיסור אינו אלא מדרבנן. כה"ח אות ו'.

וכל מה שאסור לאכלו או להשתמש בו משום שהוא מוקצה, אסור לטלטלו.

או"ח סימן תצז פ"ז ז

עין משפט ז.

ז. שאר חיה ועוף שמחוסרים צידה שצריך לומר הבא מצודה לצודם אסור לצודן וכן ליתן לפנייהם מזונות, וכל מה שלא מחוסר צידה מותר לצודם וליתן לפנייהם מזונות.

ו. בבהמה טמאה ועופות טמאים אין איסור להשקותם וליתן לפנייהם מזונות דאינם ראויים לאכילה. מ"א ס"ק ב'.

ז. ובשבת שאין החשש שמא יקח מהם, מותר לתת לפנייהם מים ומזון אפי' בטהורים. גם בטהורים ביו"ט שאסור ליתן לפנייהם שמא יטול מהם, בריחוק מהם קצת מותר ליתן לפנייהם. מ"א ס"ק ב'. מ"ב אות ה', דכיון שהצריכוהו לרחק קצת יש בזה היכר ולא ישכת. מ"מ באותם שאין מזונותיהם עליך אסור גם בריחוק מקום קצת.

ט. לצורך לאוכלן ביו"ט אבל בלי זה אסור, כמ"ש בסוף סי' שט"ז ברמ"א. מ"א ס"ק ח'. מ"ב אות י"ז.

ויכול לברור איזה שירצה דכולם ראויים לאכילה ומותרים בטלטול, ב"י בשם הג"א בפ"ק דביצה, ועיין בכה"ח אות ל"ו.